บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการยอมรับเทคโนโลยีการปลูกยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดอุตรดิตถ์ ใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interviews) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการบรรยายประกอบตาราง ตามลำดับดังนี้

1.ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมของเกษตรกร
2.ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีการปลูกยางพาราของเกษตรกร
3.ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านทัศนคติของเกษตรต่อเทคโนโลยีการปลูกยางพารา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมของ สกย. และหน่วยงานที่รับผิดชอบ
4.ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการปฏิบัติตามเทคโนโลยีการปลูกยางพาราของเกษตรกร
5.ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของเกษตรกรในการปฏิบัติตามเทคโนโลยีการปลูกยางพารา ในจังหวัดอุตรดิตถ์
6.ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับการปฏิบัติตามเทคโนโลยีการปลูกยางพาราในจังหวัดอุตรดิตถ์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตอนที่ 1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคลทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร

ลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา จำนวนปีที่ปลูกยาง การประกอบอาชีพ แหล่งเงินทุน ขนาดพื้นที่ปลูกยางพารา พื้นที่ทำการเกษตรอื่นๆ จำนวนแรงงาน รายได้และรายจ่ายจากการประกอบอาชีพอื่นๆ รายจ่ายในการลงทุนทำสวนยางพาราในแต่ละปี การรับรู้ข่าวสาร การเข้าเป็นสมาชิกกับสกย. การเข้ารับฝึกอบรม การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมของสกย. สภานภาพการเป็นผู้นำทางสังคม และ พันธุ์ยางที่ใช้ปลูก ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกรายละเอียด ดังตารางดังต่อไปนี้

1.1 เพศของเกษตรกร

เกษตรกรผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 51 เป็นเพศชายและร้อยละ 49 เป็นเพศหญิง ดังแสดงตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เพศ

n = 151

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	77	51.0
หญิง	74	49.0
รวม	151	100.0

1.2 **อายุ**

เกษตรกรร้อยละ 35.1 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี รองลงมาร้อยละ 26.5 มีอายุระหว่าง 51-60 ปี มีเกษตรกรเพียงร้อยละ 2.6 เท่านั้นที่มีอายุมากกว่าหรือเท่ากับ 71 ปี เกษตรกรมีอายุที่ต่ำสุดคือ 25 ปี มีอายุสูงสุดคือ 74 ปี โดยมีอายุเฉลี่ย 47.31 ปี ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 อายุ

n = 151

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
≤ 30	5	3.3
31-40	37	24.5
41-50	53	35.1
51-60	40	26.5
60-70	12	7.9
≥ 71	4	2.6
รวม	151	100.0

อายุต่ำสุด 25 ปี อายุสูงสุด 74 ปี

อายุเฉลี่ย 47.31 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.96

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.3 สถานภาพการสมรส

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 85.4 มีสถานภาพการสมรสที่แต่งงานแล้ว มีเกษตรกรเพียงร้อยละ 14.6 เท่านั้นที่มีสภาพภาพสมรสที่ยังโสด ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 สถานภาพการสมรส

n = 151

สถานภาพการสมรส	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	22	14.6
แต่งงาน	129	85.4
รวม	151	100.0

1.4 ระดับการศึกษา

เกษตรกรร้อยละ 38.4 มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 รองลงมา ร้อยละ 22.5 มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 มีเพียงร้อยละ 2.0 เท่านั้นที่มีการศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญา/ปวส. ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ระดับการศึกษา

n = 151

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษาปีที่ 4	58	38.4
ประถมศึกษาปีที่ 6	34	22.5
มัธยมต้น	14	9.3
มัธยมปลาย	32	21.2
อนุปริญญา/ปวส.	3	2.0
ปริญญาตรี	10	6.6
รวม	151	100.0

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.5 จำนวนปีที่ปลูกยางพารา

เกษตรกรร้อยละ 58.9ปลูกยางพารามาแล้ว 2ปีและร้อยละ 41.1 ปลูกยางพารามาแล้ว 3 ปี ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 จำนวนปีที่ปลูกยางพารา

n = 151

จำนวนปีที่ปลูกยางพารา (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2	89	58.9
3	62	41.1
รวม	151	100.0

1.6 อาชีพอื่นนอกจากการทำสวนยางพารา

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 94.7 มีการประกอบอาชีพอื่นนอกจากการปลูกยางพารา ซึ่งได้แก่ รับราชการ ทำไร่ข้าวโพด ทำสวนมะขาม ทำไร่มันสำปะหลัง ทำสวนลางสาด ทำสวนทุเรียน และการทำนาปลูกข้าว และเกษตรกรร้อยละ 5.3 ไม่ได้ประกอบอาชีพอย่างอื่นเลย ดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 อาชีพอื่นนอกจากการทำสวนยางพารา

n = 151

อาชีพอื่น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มี	143	94.7
ไม่มี	8	5.3
รวม	151	100.0

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.7 แหล่งเงินทุน

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 99.3 มีแหล่งเงินทุนมาจากการกู้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ รองลงมาร้อยละ 59.6 ได้เงินทุนมาจากเงินออมส่วนตัวรายได้ส่วนตัว มีเพียงร้อยละ 2 เท่านั้นที่ได้เงินทุนจากแหล่งอื่นๆ เช่น การกู้นอกระบบ กองทุนหมู่บ้าน ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แหล่งเงินทุน

n = 151

แหล่งเงินทุน	**จำนวน (คน)**	**ร้อยละ**
เงินออม	90	59.6
ยืมเพื่อนบ้าน/ญาติ	11	7.3
ธนาคาร ธกส.	150	99.3
สกย.	55	36.4
อื่นๆ	2	1.3

*หมายเหตุเนื่องจากคำตอบมีมากกว่า 1 คำตอบ จำนวนคนรวมจึงมากกว่า 151 และค่าร้อยละรวมจะมากกว่า 100

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.8 ขนาดพื้นที่ทำการเกษตร

1.8.1 ขนาดพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด

เกษตรกรร้อยละ 27.2 มีขนาดพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด 11 – 20 ไร่ รองลงมา ร้อยละ 25.8 มีพื้นที่การเกษตรทั้งหมด 21 – 30 ไร่ มีเพียงร้อยละ 3.3 เท่านั้นที่มีพื้นที่การเกษตรทั้งหมดมากกว่าหรือเท่ากับ 71 ไร่ เกษตรกรมีขนาดพื้นที่ทำการเกษตร ต่ำสุดคือ 5 ไร่ มีขนาดพื้นที่ทำการเกษตร สูงสุดคือ 180 ไร่ โดยมีพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย 32.44 ไร่ ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ขนาดพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด

n = 151

พื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด(ไร่)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
≤ 10	12	7.9
11 – 20	41	27.2
21 – 30	39	25.8
31 – 40	17	11.3
41 – 50	23	15.2
51 – 60	8	5.3
61 – 70	6	4.0
≥ 71	5	3.3
รวม	151	100.0

รวมพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด	4,898	ไร่
พื้นที่ทำการเกษตร ต่ำสุด	5	ไร่
พื้นที่ทำการเกษตร สูงสุด	180	ไร่
พื้นที่ทำการเกษตร เฉลี่ย	32.44	ไร่
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	22.12	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.8.2 ขนาดพื้นที่ปลูกยางพารา

เกษตรกรร้อยละ 39.1 มีพื้นที่ปลูกยางพารา 6 – 10 ไร่ รองลงมาร้อยละ 17.2 มีพื้นที่ปลูกยางพารา 11 – 15 ไร่ มีเพียงร้อยละ 1.3 เท่านั้นที่มีพื้นที่ปลูกยางพารา 36 – 40 ไร่ เกษตรกรมีพื้นที่ปลูกยางพารา ต่ำสุดคือ 4 ไร่ มีพื้นที่ปลูกยางพารา สูงสุดคือ 100 ไร่ โดยมีพื้นที่ปลูกยางพาราเฉลี่ย 15.51 ไร่ ดังแสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ขนาดพื้นที่ปลูกยางพารา

n = 151

พื้นปลูกยางพารา (ไร่)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
≤ 5	24	15.9
6 – 10	59	39.1
11 – 15	26	17.2
16 – 20	14	9.3
21 – 25	4	2.6
26 – 30	13	8.6
31 – 35	4	2.6
36 – 40	2	1.3
≥ 41	5	3.3
รวม	151	100.0

รวมพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด	2,342	ไร่
พื้นที่ปลูกยางพารา ต่ำสุด	4	ไร่
พื้นที่ปลูกยางพารา สูงสุด	100	ไร่
พื้นที่ปลูกยางพารา เฉลี่ย	15.51	ไร่
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	13.26	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.8.3 ขนาดพื้นที่ปลูกพืชและทำการเกษตรอื่นๆ

เกษตรกรร้อยละ 31.1 มีพื้นที่ปลูกพืชและทำการเกษตรอื่นๆน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ไร่ รองลงมาร้อยละ 19.2 มีพื้นที่ปลูกพืชและทำการเกษตรอื่นๆ 6 – 10 ไร่ มีเพียงร้อยละ 4.0 เท่านั้นที่มีพื้นที่ปลูกพืชและทำการเกษตรอื่นๆ 21 – 25 ไร่ เกษตรกรมีพื้นที่ทำการเกษตรอื่นๆ ต่ำสุดคือ 0 ไร่ มีพื้นที่ทำการเกษตรอื่นๆ สูงสุดคือ 70 ไร่ โดยมีพื้นที่ทำการเกษตรอื่นๆ เฉลี่ย 15.83 ไร่ ดังแสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ขนาดพื้นที่ปลูกพืชและทำการเกษตรอื่นๆ

n = 151

พื้นที่ทำการเกษตรอื่นๆ (ไร่)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
≤ 5	47	31.1
6 – 10	29	19.2
11 – 15	14	9.3
16 - 20	18	11.9
21 – 25	6	4.0
26 – 30	18	11.9
≥ 31	19	12.6
รวม	151	100.0

รวมพื้นที่ปลูกพืชและทำการเกษตรอื่นๆทั้งหมด	2,391	ไร่
พื้นที่ปลูกพืชและทำการเกษตรอื่นๆ ต่ำสุด	0	ไร่
พื้นที่ปลูกพืชและทำการเกษตรอื่นๆ สูงสุด	70	ไร่
พื้นที่ปลูกพืชและทำการเกษตรอื่นๆ เฉลี่ย	15.83	ไร่
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	13.20	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.9 จำนวนแรงงาน

เกษตรกรร้อยละ 65.6 มีแรงงานในการทำการเกษตร 1- 3 คน รองลงมาร้อยละ 25.2 มีจำนวนแรงงานในการทำการเกษตร 4 – 6 คน มีเพียงร้อยละ 1.3 เท่านั้นที่มีจำนวนแรงงานในการทำการเกษตร 12 – 15 คน และมากกว่า 15 คน เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานในการทำการเกษตรต่ำสุดคือ 1 คน มีจำนวนแรงงานในการทำการเกษตรสูงสุดคือ 25 คน โดยมีจำนวนแรงงานในการทำการเกษตรเฉลี่ย 3.62 คน ดังแสดงในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 จำนวนแรงงาน

n = 151

จำนวนแรงงาน (คน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-3	99	65.6
4-6	38	25.2
7-9	4	2.6
10-12	6	4.0
12-15	2	1.3
≥ 16	2	1.3
รวม	151	100.0

แรงงานที่ใช้ในการทำการเกษตร ต่ำสุด	1	คน
แรงงานที่ใช้ในการทำการเกษตร สูงสุด	25	คน
แรงงานที่ใช้ในการทำการเกษตร เฉลี่ย	3.62	คน
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	3.27	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.10 รายได้และรายจ่ายจากประกอบอาชีพอื่นๆ

1.10.1 รายได้จากการประกอบอาชีพด้านการเกษตร

เกษตรกรร้อยละ 29.8 มีรายได้จากการประกอบอาชีพด้านการเกษตร น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท/ปี รองลงมาร้อยละ 22.5 มีรายได้จากการประกอบอาชีพด้านการเกษตร 40,001 – 60,000 บาท/ปี มีเพียงร้อยละ 8.6 เท่านั้นที่มีรายได้จากการประกอบอาชีพด้านการเกษตร 60,001 – 80,000 บาท/ปี เกษตรกรมีรายได้จากการประกอบอาชีพด้านการเกษตรต่ำสุดคือ 0 บาท/ปี มีรายได้จากการประกอบอาชีพด้านการเกษตรสูงสุดคือ 370,000 บาท/ปี โดยมีรายได้จากการประกอบอาชีพด้านการเกษตรเฉลี่ย 54,890.73 บาท/ปี ดังแสดงในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 รายได้จากภาคการเกษตร

n = 151

รายได้จากภาคการเกษตร (บาท/ปี)	**จำนวน(คน)**	**ร้อยละ**
≤ 20000	45	29.8
20,001 – 40,000	30	19.9
40,001 – 60,000	34	22.5
60,001 – 80,000	13	8.6
80,001 – 100,000	15	9.9
≥ 100,001	14	9.3
รวม	151	100.0

รายได้จากภาคการเกษตรต่ำสุด	0	บาท/ปี
รายได้จากภาคการเกษตรสูงสุด	370,000	บาท/ปี
รายได้จากภาคการเกษตรเฉลี่ย	54,890.73	บาท/ปี
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	55,627.36	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.10.2 รายได้นอกภาคการเกษตร

เกษตรกรร้อยละ 58.3 มีรายได้จากการประกอบอาชีพนอกภาคการเกษตร น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท/ปี รองลงมาร้อยละ 10.6 มีรายได้จากการประกอบอาชีพนอกภาคการเกษตร 40,001 – 60,000 บาท/ปี มีเพียงร้อยละ 2.6 เท่านั้นที่มีรายได้จากการประกอบอาชีพนอกการเกษตร 80,001- 100,000 และ 100,000- 120,000 บาท/ปี เกษตรกรมีรายได้จากการประกอบอาชีพนอกภาคการเกษตรต่ำสุดคือ 0 บาท/ปี มีรายได้จากการประกอบอาชีพนอกภาคการเกษตรสูงสุดคือ 500,000 บาท/ปี โดยมีรายได้จากการประกอบอาชีพนอกภาคการเกษตรเฉลี่ย 51,794.15 บาท/ปี ดังแสดงในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 รายได้นอกภาคการเกษตร

n = 151

รายได้นอกภาคการเกษตร (บาท/ปี)	**จำนวน(คน)**	**ร้อยละ**
≤ 20,000	88	58.3
20,001 – 40,000	15	9.9
40,001 – 60,000	16	10.6
60,001 – 80,000	10	6.6
80,001 – 100,000	4	2.6
100,001 – 120,000	4	2.6
≥ 120,001	14	9.3
รวม	151	100.0

รายได้นอกภาคการเกษตรต่ำสุด	0	บาท/ปี
รายได้นอกภาคการเกษตรสูงสุด	500,000	บาท/ปี
รายได้นอกภาคการเกษตรเฉลี่ย	51,794.15	บาท/ปี
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	98,550.24	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

1.10.3 รายจ่ายในภาคการเกษตร

เกษตรกรร้อยละ 56.3 มีรายจ่ายในภาคการเกษตร น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท/ปี รองลงมาร้อยละ 17.9 มีรายจ่ายในภาคการเกษตร 20, 001 - 40,000 และ 40,001 – 60,000 บาท/ปี มีเพียงร้อยละ0.7 เท่านั้นที่มีรายจ่ายในภาคการเกษตร 80,001 – 100,000 บาท/ปี เกษตรกรมีรายจ่ายในภาคการเกษตรต่ำสุดคือ 0 บาท/ปี มีรายจ่ายในภาคการเกษตรสูงสุดคือ 350,000 บาท/ปี โดยมีรายจ่ายในภาคการเกษตรเฉลี่ย 32,824.37 บาท/ปี ดังแสดงในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 รายจ่ายในภาคการเกษตร

n = 151

รายจ่ายในภาคการเกษตร (บาท/ปี)	**จำนวน(คน)**	**ร้อยละ**
≤ 20,000	85	56.3
20,001 – 40,000	27	17.9
40,001 – 60,000	27	17.9
60,001 – 80,000	4	2.6
80,001 – 100,000	1	0.7
≥ 100,001	7	4.6
รวม	151	100.0

รายจ่ายในภาคการเกษตรต่ำสุด	0	บาท/ปี
รายจ่ายในภาคการเกษตรสูงสุด	350,000	บาท/ปี
รายจ่ายในภาคการเกษตรเฉลี่ย	32,824.37	บาท/ปี
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	46,676.68	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.10.4 รายจ่ายนอกภาคการเกษตร

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 74.8 มีรายจ่ายนอกภาคการเกษตร น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท/ปี รองลงมาร้อยละ 10.6 มีรายจ่ายนอกภาคการเกษตร 20,001 - 40,000 บาท/ปี มีเพียงร้อยละ 0.7 เท่านั้นที่มีรายจ่ายนอกภาคการเกษตร 80,001 – 100,000 บาท/ปี เกษตรกรมีรายจ่ายนอกภาคการเกษตรต่ำสุดคือ 0 บาท/ปี มีรายจ่ายนอกภาคการเกษตรสูงสุดคือ 450,000 บาท/ปี โดยมีรายจ่ายนอกภาคการเกษตรเฉลี่ย 25,796.69 บาท/ปี ดังแสดงในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 รายจ่ายนอกภาคการเกษตร

n = 151

รายจ่ายนอกภาคการเกษตร (บาท/ปี)	**จำนวน(คน)**	**ร้อยละ**
≤ 20,000	113	74.8
20,001 – 40,000	16	10.6
40,001 – 60,000	12	7.9
60,001 – 80,000	4	2.6
80,001 – 100,000	1	0.7
≥ 100,001	5	3.3
รวม	151	100.0

รายจ่ายนอกภาคการเกษตรต่ำสุด	0	บาท/ปี
รายจ่ายนอกภาคการเกษตรสูงสุด	450,000	บาท/ปี
รายจ่ายนอกภาคการเกษตรเฉลี่ย	25,796.69	บาท/ปี
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	80,719.08	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.11 รายจ่ายในการลงทุนทำสวนยางพาราในแต่ละปี

จากการศึกษารายจ่ายจากการทำสวนยางในปีที่ผ่านมาพบว่า ค่าปุ๋ยเฉลี่ย 5,864.11บาท/ปี ค่าสารกำจัดศัตรูพืชเฉลี่ย 1,986.36 บาท/ปี และค่าอื่นๆเฉลี่ย 1,158.81 บาท/ปี ดังแสดงในตารางที่ 17

ตารางที่ 17รายจ่ายในการลงทุนทำสวนยางพาราในแต่ละปี

n = 151

รายจ่ายในการลงทุนทำสวนยางพารา	ค่าเฉลี่ย(บาท/ปี)
1.ค่าปุ๋ย	5,864.11
2. ค่าสารกำจัดศัตรูพืช	1,986.36
3. ค่าอุปกรณ์ที่ใช้ในสวนยาง	2,645.36
4. ค่าเมล็ดพันธุ์พืชคลุมดิน	762.25
5. อื่นๆ	1,158.81

1.12 การรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเทคโนโลยีการปลูกยางพารา

จากการศึกษาแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวเทคโนโลยีการปลูกยางพารา พบว่าแหล่งข้อมูลที่เกษตรกรเห็นว่าได้รับข่าวสารมากที่สุดคือ เกษตรกรรายอื่นๆ เพื่อนบ้าน รองลงมาคือ เอกสาร ใบปลิวต่างๆ เจ้าหน้าที่สกย. โทรทัศน์ วารสาร หนังสือพิมพ์ และวิทยุ ดังแสดงในตารางที่ 18

ตารางที่ 18 แหล่งข้อมูลข่าวสาร

n = 151

แหล่งข้อมูลข่าวสาร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1.โทรทัศน์	77	51.0
2. วิทยุ	14	9.3
3. หนังสือพิมพ์	26	17.2
4. วารสาร	57	37.7
5. เอกสาร ใบปลิวต่างๆ	104	68.9
6. เกษตรกรรายอื่น เพื่อนบ้าน	125	82.8
7. เจ้าหน้าที่จากทางสกย.	96	63.6

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.13 การเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการปลูกยางพาราของสกย.

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรทั้งหมดเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการปลูกยางพาราเพื่อยกระดับรายได้ของสำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยาง จังหวัดอุตรดิตถ์ ดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 การเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการปลูกยางพาราของสกย.

n = 151

การเป็นสมาชิก	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เป็น	151	100.0
รวม	151	100.0

1.14 การเข้ารับฝึกอบรมเรื่องเทคโนโลยีการปลูกยางพารา

จากการศึกษาพบว่าเกษตรกร ร้อยละ 35.8 ได้รับการอบรมเรื่องเทคโนโลยีการปลูกยางพารา 3 – 4 ครั้ง/ปี รองลงมาร้อยละ 29.1 ได้รับการอบรมเรื่องเทคโนโลยีการปลูกยางพารา 5 -6 ครั้ง/ปี มีเพียงร้อยละ 5.3 เท่านั้นที่ได้รับการอบรมเรื่องเทคโนโลยีการปลูกยางพารา 9 – 10 ครั้ง/ปี เกษตรได้รับการอบรมเรื่องเทคโนโลยีการปลูกยางพาราต่ำสุดคือ 2 ครั้ง ได้รับการอบรมเรื่องเทคโนโลยีการปลูกยางพาราสูงสุดคือ 10 ครั้ง โดยได้รับการอบรมเรื่องเทคโนโลยีการปลูกยางพาราเฉลี่ย 4.32 ครั้ง/ปี ดังแสดงในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 การเข้ารับฝึกอบรม

n = 151

จำนวนเข้ารับฝึกอบรม(ครั้ง)	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1 - 2	35	23.2
3 - 4	54	35.8
5 - 6	44	29.1
7 - 8	10	6.6
9 -10	8	5.3
รวม	151	100.0

จำนวนที่เข้ารับอบรมต่ำที่สุด	2	ครั้ง/ปี	จำนวนที่เข้ารับอบรมเฉลี่ย	4.32	ครั้ง/ปี
จำนวนที่เข้ารับอบรมสูงที่สุด	10	ครั้ง/ปี	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.12	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.15 การได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สกย.

จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรร้อยละ 46.4 ได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ 3 – 4 ครั้ง/ปี รองลงมาร้อยละ 37.7 ได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ 1 – 2 ครั้ง/ปี มีเพียงร้อยละ 1.3 เท่านั้นที่ได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ 7 – 8 ครั้ง/ปี เกษตรกรได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ต่ำสุดคือ 1 ครั้ง/ปี ได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สูงสุดคือ 10 ครั้ง/ปี โดยได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่เฉลี่ย 3.38 ครั้ง/ปี ดังแสดงในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 การได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สกย.

n = 151

จำนวนที่ได้รับคำแนะนำ(ครั้ง)	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1 – 2	57	37.7
3 – 4	70	46.4
5 – 6	17	11.3
7 – 8	2	1.3
9 -10	5	3.3
รวม	151	100.0

จำนวนที่เข้ารับคำแนะนำต่ำที่สุด 1 ครั้ง จำนวนที่เข้ารับคำแนะนำเฉลี่ย 3.38 ครั้ง
จำนวนที่เข้ารับคำแนะนำสูงที่สุด 10 ครั้ง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.78

1.16 สถานภาพการเป็นผู้นำทางสังคม

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรร้อยละ 62.3 ไม่ได้เป็นผู้นำทางสังคม และเกษตรกรร้อยละ 37.7 เป็นผู้นำทางสังคม ดังแสดงในตารางที่ 22

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 22 สถานภาพการเป็นผู้นำทางสังคม

n = 151

การเป็นผู้นำทางสังคม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เป็น	57	37.7
ไม่เป็น	94	62.3
รวม	151	100.0

1.17 ประสบการณ์การปลูกยางพารา

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 99.3 ไม่เคยมีประสบการณ์ในปลูกยางพารามาก่อน มีเพียงร้อยละ 0.7 เท่านั้นที่เคยได้ผ่านประสบการณ์การปลูกยางพารา ดังแสดงในตารางที่ 23

ตารางที่ 23 ประสบการณ์การปลูกยางพารา

n = 151

ประสบการณ์การปลูกยางพารา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เคย	1	0.7
ไม่เคย	150	99.3
รวม	151	100.0

1.18 ประสบการณ์การปลูกยางพารา

จากการศึกษาข้อที่ 1.7 และ ตารางที่ 23 พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 99.3 ไม่เคยมีประสบการณ์ในปลูกยางพารามาก่อน มีเพียงร้อยละ 0.7 เท่านั้นที่เคยได้ผ่านประสบการณ์การปลูกยางพารา โดยที่ 1 คนที่เคยทำงานเกี่ยวกับงานยางพารามาก่อน เพราะเคยทำงานในสวนยางพาราที่ไม่ใช่ของตัวเองมาก่อน

1.19 แหล่งที่มาของยางพารา

จากศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ได้รับยางพารามาจากกรมวิชาการเกษตรทั้งหมดและมีซื้อเองร้อยละ 37.1 เพื่อซ่อมกล้ายางที่ตายนึ่งไป ดังแสดงในตารางที่ 24

ตารางที่ 24 แหล่งที่มาของยางพารา

n = 151

แหล่งที่มาของยางพารา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
กรมวิชาการเกษตร	151	100
ซื้อเอง	56	37.1

*หมายเหตุเนื่องจากคำตอบมีมากกว่า 1 คำตอบ จำนวนคนรวมจึงมากกว่า 151 และค่าร้อยละรวมจะมากกว่า 100

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.20 พันธุ์ยางพาราที่ใช้ในการเพาะปลูก

จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรใช้พันธ์ยาง RRIM 600 ที่ได้รับจากกรมวิชาการเกษตรในการปลูกทั้งหมดตามคำแนะนำจากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ดังแสดงในตารางที่ 25

ตารางที่ 25 พันธุ์ของยางพาราที่เกษตรกรใช้ในการเพาะปลูก

n = 151

พันธุ์ยางพารา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
RRIM600	151	100.0
รวม	151	100.0

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีการปลูกยางพารา

2.1 ความรู้ของเกษตรกรผู้ปลูกพาราเกี่ยวกับเทคโนโลยีการปลูกยางพารา

จากการวิเคราะห์ความรู้ของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราเกี่ยวกับเทคโนโลยีการปลูกยางพารา เป็นคำถามแบบเลือกตอบว่า ข้อใดถูกข้อใดผิด จำนวน 15 ข้อ โดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดให้ 0 คะแนน

จากตารางที่ 26 พบว่า ข้อที่มีเกษตรกรทำคะแนนได้มากที่สุดได้แก่ข้อที่ 4 การปลูกยางพาราควรปลูกในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนมิถุนายน(ต้นฤดูฝน) มีเกษตรกรตอบถูก ร้อยละ 98.1 รองลงมาคือข้อที่ 12 ในช่วงก่อนเข้าฤดูแล้ง ควรที่จะใช้ฟางข้าวหรือเศษพืช คลุมบริเวณโคนยาง เพื่อรักษาความชุ่มชื้น มีเกษตรกรตอบถูกร้อยละ 96.7 และข้อที่มีเกษตรกรทำคะแนนได้น้อยที่สุดได้แก่ข้อที่ 10 การตัดแต่งกิ่งควรทำในเดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน(ฤดูแล้ง) มีเกษตรกรตอบถูกร้อยละ 62.9

จากการศึกษาพบว่าเหตุผลที่มีเกษตรกรมีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับข้อ ข้อที่ 10 การตัดแต่งกิ่งควรทำในเดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน(ฤดูแล้ง) ในปริมาณที่น้อยเพราะ เกษตรกรบางคนเข้าใจผิดว่าการตัดแต่งกิ่งในฤดูแล้งจะช่วยลดการต้านทานของลม แต่จริงๆแล้วการตัดแต่งในฤดูแล้งอาจจะทำให้สูญเสียน้ำที่สะสมภายในต้นยางพารา ทำให้ต้นยางขาดน้ำแล้วตายลงได้ ดังแสดงในตารางที่ 26

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 26 ความรู้ของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราเกี่ยวกับเทคโนโลยีการปลูกยางพารา

n = 151

ความรู้ของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราเกี่ยวกับเทคโนโลยีการปลูกยางพารา	มีความรู้ถูกต้อง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ดินที่เหมาะสมกับการปลูกยางพาราได้แก่ ดินร่วนเหนียวหรือดินร่วนทราย	142	94.0
2. ระยะปลูกยางพาราในที่ราบควรมีประมาณ 3 x 10 เมตร	125	82.8
3. ในการเตรียมการปลูกให้แยกดินไว้2กอง คือ ดินชั้นบนกับดินชั้นล่าง ผึ่งแดด 10 วัน ย่อยดินชั้นบนใส่รองก้นหลุม ส่วนดินชั้นล่างผสมปุ๋ยฟอสเฟต (0-3-0)หลุมละ 170 กรัม แล้วกลบหลุม	137	90.7
4. การปลูกยางพาราควรปลูกในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนมิถุนายน(ต้นฤดูฝน)	148	98.1
5. ในการปลูกยางพาราควรปลูกให้รอยต่อของตาอยู่เหนือระดับพื้นดินเล็กน้อยประมาณ 3- 10 เซนติเมตร	141	93.4
6. ถ้าหากต้องมีการปลูกซ่อม ด้วยสาเหตุเพราะกล้ายางตาย การปลูกยางซ่อมนั้นจะทำในช่วงเวลาใดของปีก็ได้	128	84.8
7. การปลูกพืชแซมยาง หมายถึง การปลูกพืชที่อยู่ระหว่างยาง ซึ่งปลูกในช่วงอายุใดของต้นยางก็ได้	102	67.5
8. ปุ๋ยที่ใช้ใส่ยางพาราในช่วงอายุ 1- 6 ปี (ก่อนเปิดกรีด) ควรใช้ปุ๋ยสูตร 16-16-16	122	80.8
9. ปุ๋ยหมักที่เกษตรกรได้รับการอบรมและนำไปใช้นั้น ปุ๋ยหมักที่ดี ควรมีสีน้ำตาลเข้มมีลักษณะยุ่ยง่าย ไม่แข็งตัว	134	88.7
10. การตัดแต่งกิ่งควรทำในเดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน(ฤดูแล้ง)	95	62.9
11. หลังจากตัดแต่งกิ่ง ในทุกครั้งไม่ควรที่จะทาสารเคมีใดๆที่รอยแผลของการตัดแต่ง	114	75.5
12. ในช่วงก่อนเข้าฤดูแล้ง ควรที่จะใช้ฟางข้าวหรือเศษพืช คลุมบริเวณโคนยางเพื่อรักษาความชุ่มชื้น	146	96.7
13. ในช่วงฤดูแล้ง ควรทำแนวป้องกันไฟเป็นแนวกว้างไม่น้อยกว่า 3 เมตร	143	94.7
14. ในกรณีที่เกิดไฟไหม้ แต่ความเสียหายที่เกิดต่อต้นยางไม่รุนแรงนัก ให้ใช้ปูนขาวทาลำต้น โดยใช้อัตราส่วน ปูนขาว 3 กิโลกรัม เกลือแกง 250 กรัม น้ำ 10 ลิตร	126	83.4
15. การใช้กำมะถันในอัตราต้นละ 240 กรัม จะช่วยปรับสภาพดิน และสามารถหลีกเลี่ยงโรครากขาวได้อีกด้วย	138	91.4

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

เมื่อนำคะแนนความรู้รวมทั้งหมด (15 ข้อ) ที่เกษตรกรตอบได้ถูกต้อง มาจัดกลุ่มตามระดับความรู้ สามารถจัดระดับคะแนนความรู้ของเกษตรกรได้เป็น 3 ระดับ ดังตารางที่ 27

ตารางที่ 27 กลุ่มระดับความรู้ของเกษตรกร

n = 151

ระดับความรู้	จำนวน(คน)	ร้อยละ
น้อย (7 – 9 คะแนน)	20	13.2
ปานกลาง (10 – 12 คะแนน)	67	44.4
มาก (13 – 15 คะแนน)	64	42.4
รวม	151	100.0

คะแนนต่ำสุด คือ 7 คะแนนเฉลี่ย คือ 11.84

คะแนนสูงสุด คือ 15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.89

ตอนที่ 3 ผลวิเคราะห์ข้อมูลด้านทัศนคติของเกษตรกรต่อเทคโนโลยีการปลูกยางพารา

3.1 ทัศนคติของเกษตรกรต่อเทคโนโลยีการปลูกยางพารา

จากการวิเคราะห์ทัศนคติของเกษตรกรต่อเทคโนโลยีการปลูกยางพารา ซึ่งมีคำถามทัศนคติทั้งหมด 13 ข้อ แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 28 พบว่าโดยภาพรวมของเกษตรกรมีทัศนคติในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งต่อเทคโนโลยีการปลูกยางพารา ($\overline{X}$ = 4.23) และเมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นแล้วพบว่า มีเกษตรกรที่มีทัศนคติในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งมี 6ประเด็น ดังนี้ 1.การปลูกยางพาราจะเป็นการเพิ่มรายได้ของท่านให้ดีขึ้นในอนาคตอันใกล้ 2.การทำสวนยางพาราเป็นงานที่ต้องเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิดจึงจะประสบความสำเร็จ 3.การปลูกยางพาราไม่จำเป็นต้องมีจบการศึกษาระดับสูงก็สามารถทำได้ 8.การได้เรียนรู้กับเจ้าหน้าที่สกย.ในเทคโนโลยีการปลูกยางพาราย่อมดีกว่าปลูกแบบเดิม ที่ไม่ได้มีใครคอยแนะนำและช่วยแก้ปัญหา 10 เจ้าหน้าที่สกย.ได้ให้คำแนะนำและคอยช่วยเหลือท่านในการปลูกเป็นอย่างดี 11. ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจ ดังนั้นรัฐบาลควรส่งเสริมให้เป็นยางพาราเป็นเป้าหมายหลักที่ควรดำเนินการส่งเสริมให้เป็นนโยบายของรัฐบาลที่ให้ปลูกทั่วประเทศ และเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ และพบว่า มีเกษตรกรที่มีทัศนคติในระดับเห็นด้วยมี 7ประเด็น ได้แก่ 4. การปลูกยางพารา ต้องใช้ต้นทุนสูง แต่เป็นการลงทุนที่ท่านคิดว่าคุ้มค่า 5.แม้จะใช้เวลาในการปลูกและดูแลยางอย่างเนิ่นนาน แต่สุดท้ายจะให้ผลตอบแทนที่คุ้มกับรอคอย 6.การที่ท่านยอมเสี่ยงนำพื้นที่ดินของท่านมาปลูกยางพารานั้น ท่านคิดว่าเป็นการนำที่ดินมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ดีที่สุดแล้ว 7.ยางพาราสามารถปลูกในพื้นที่ทาง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคเหนือได้ และให้ผลผลิตที่มีคุณภาพได้เทียบเท่ากับภาคอื่น 9.ทางสกย.นั้นทำการสนับสนุนและส่งเสริมการปลูกยางพาราได้ดีอยู่แล้ว 12. ในตลาดโลกในขณะนี้มีความต้องการยางพาราสูง จึงเห็นสมควรแก่การที่ต้องปลูกจำนวนมาก 13. การปลูกยางพารานั้นจะมีตลาดรองรับผลผลิตน้ำยางพาราของท่านแน่นอน มาก

ตารางที่ 28 ทัศนคติของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราต่อเทคโนโลยีการปลูกยางพารา

n = 151

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น		
	$\overline{X}$	S.D.	ความหมาย
1.การปลูกยางพาราจะเป็นการเพิ่มรายได้ของท่านให้ดีขึ้นในอนาคตอันใกล้	4.44	0.832	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2.การทำสวนยางพาราเป็นงานที่ต้องเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิดจึงจะประสบความสำเร็จ	4.42	0.793	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3.การปลูกยางพาราไม่จำเป็นต้องมีจบการศึกษาระดับสูงก็สามารถทำได้	4.36	0.834	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4.การปลูกยางพารา ต้องใช้ต้นทุนสูง แต่เป็นการลงทุนที่ท่านคิดว่าคุ้มค่า	4.03	0.621	เห็นด้วย
5.แม้จะใช้เวลาในการปลูกและดูแลยางอย่างเนิ่นนาน แต่สุดท้ายจะให้ผลตอบแทนที่คุ้มกับรอคอย	4.02	0.716	เห็นด้วย
6.การที่ท่านยอมเสี่ยงนำพื้นที่ดินของท่านมาปลูกยางพารานั้น ท่านคิดว่าเป็นการนำที่ดินมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ดีที่สุดแล้ว	4.17	0.647	เห็นด้วย
7.ยางพาราสามารถปลูกในพื้นที่ทางภาคเหนือได้ และให้ผลผลิตที่มีคุณภาพได้เทียบเท่ากับภาคอื่น	3.92	0.735	เห็นด้วย
8.การได้เรียนรู้กับเจ้าหน้าที่สกย.ในเทคโนโลยีการปลูกยางพารา ย่อมดีกว่าปลูกแบบเดิม ที่ไม่ได้มีใครคอยแนะนำและช่วยแก้ปัญหา	4.40	0.754	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
9.ทางสกย.นั้นทำการสนับสนุนและส่งเสริมการปลูกยางพาราได้ดีอยู่แล้ว	4.17	0.764	เห็นด้วย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 28 (ต่อ)

n = 151

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
10.เจ้าหน้าที่สกย.ได้ให้คำแนะนำและคอยช่วยเหลือท่านในการปลูกเป็นอย่างดี	4.32	0.638	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
11.ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจ ดังนั้นรัฐบาลควรส่งเสริมให้เป็นยางพาราเป็นเป้าหมายหลักที่ควรดำเนินการส่งเสริมให้เป็นนโยบายของรัฐบาลที่ให้ปลูกทั่วประเทศ และเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ	4.51	0.599	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
12.ในตลาดโลกในขณะนี้มีการต้องการยางพาราสูง จึงเห็นสมควรแก่การที่ต้องปลูกจำนวนมาก	4.09	0.692	เห็นด้วย
13.การปลูกยางพารานั้นจะมีตลาดรองรับผลผลิตน้ำยางพาราของท่านแน่นอน	4.07	0.763	เห็นด้วย

หมายเหตุ	ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
	ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
	ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายถึง	เห็นด้วย
	ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการปฏิบัติตามเทคโนโลยีการปลูกยางพาราของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราจังหวัดอุตรดิตถ์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากการวิเคราะห์การปฏิบัติของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราตามเทคโนโลยีการปลูกยางพาราของจังหวัดอุตรดิตถ์ โดยแบ่งแบบสัมภาษณ์ออกเป็น 10 หัวข้อ คือ 1.การเลือกพื้นที่ปลูก ได้แก่ ข้อ 1.1-1.4 2.การเตรียมพื้นที่ปลูก ได้แก่ ข้อ 2.1-2.2 3.การปลูก ได้แก่ ข้อ 3.1 – 3.6 4. การใส่ปุ๋ย ได้แก่ ข้อ 4.1 – 4.3 5.การตัดแต่งกิ่ง ได้แก่ ข้อ 5.1- 5.4 6.การกำจัดวัชพืช ได้แก่ ข้อ 6.1- 6.2 7.การปลูกพืชคลุมดิน ได้แก่ ข้อ 7.1 8.การเตรียมสวนยางในหน้าแล้งคือข้อ 8.1 - 8.3 9.โรคที่สำคัญของยางพารา ได้แก่ ข้อ 9.1-9.2 10.แมลงและศัตรูยาง ได้แก่ ข้อ 10.1 – 10.4 โดยมีเกณฑ์ให้

คะแนนว่า เกษตรกรปฏิบัติตามในเทคโนโลยีตามที่กล่าวมานี้จะได้ 1 คะแนน ถ้าไม่ได้ปฏิบัติตามได้ 0 คะแนน

1.การเลือกพื้นที่ปลูกยางพารา

1.1.เกษตรกรร้อยละ 97.4 ปลูกยางพาราในพื้นที่ราบ (พื้นที่มีความลาดเอียงไม่เกิน 35 องศา) และร้อยละ 2.6 ไม่ได้ปฏิบัติ 1.2. กรณีที่เกษตรกรปลูกยางบนเป็นพื้นที่ลาดเอียง เกิน15 องศา ได้ทำขั้นบันได หรือปลูกพืชคลุมดิน เกษตรกรร้อยละ 52.3 ที่นำไปปฏิบัติ และร้อยละ 47.7ไม่ได้ปฏิบัติ 1.3. เกษตรกรร้อยละ 88.7 ได้ปลูกยางในพื้นที่ไม่มีน้ำท่วมขัง การระบายน้ำและการถ่ายเทอากาศดี และร้อยละ 11.3ไม่ได้ปฏิบัติ 1.4. เกษตรกรร้อยละ 92.7 ได้เลือกพื้นที่ปลูกเป็นดินร่วนเหนียวหรือดินร่วนทราย และร้อยละ 7.3ไม่ได้ปฏิบัติ

2.การเตรียมพื้นที่ปลูก

2.1. ในพื้นที่ราบ เกษตรกรร้อยละ 98.0วางระยะปลูกไว้ระยะประมาณ 3 x 7 เมตร และร้อยละ 2.0 ไม่ได้ปฏิบัติ ในพื้นที่ลาดเท เกษตรกรร้อยละ55.6 ได้วางระยะปลูก ไว้ระยะประมาณ 3x8 เมตร และร้อยละ 44.4 ไม่ได้ปฏิบัติ 2.2. ในเรื่องของการเตรียมหลุมปลูก 2.2.1. เกษตรกรร้อยละ 98.7 ขุดหลุม ขนาดของหลุม 50x50x50 เซนติเมตร (กว้างxยาวxลึก) และร้อยละ 1.3 ไม่ได้ปฏิบัติ 2.2.2. เกษตรกรร้อยละ 94.0 แบ่งดินเป็น2กองคือดินชั้นบนและดินชั้นล่าง ผึ่งแดดไว้ประมาณ 10 วัน และร้อยละ 6.0 ไม่ได้ปฏิบัติ 2.2.3. หลังจากตากแดด 10 วัน เมื่อดินแห้งแล้ว เกษตรกรร้อยละ 93.4 ย่อยดินชั้นบนใส่รองก้นหลุม และร้อยละ 6.6 ไม่ได้ปฏิบัติ 2.2.4. ดินชั้นล่างผสมปุ๋ยฟอสเฟต หลุมละ 170 กรัม ปุ๋ยอินทรีย์ 5 กก. แล้วกลบหลุม เกษตรกรร้อยละ 83.4 ปฏิบัติและร้อยละ 16.6 ไม่ได้นำไปปฏิบัติ

3. การปลูก

3.1. เกษตรกรร้อยละ 97.4 ปลูกยางพารา ช่วงต้นฤดูฝน และร้อยละ 2.6 ไม่ได้ปฏิบัติ 3.2. เกษตรกรร้อยละ 96.7 ปลูกโดยให้รอยต่อของตาอยู่เหนือระดับพื้นดินเล็กน้อยประมาณ 3 – 10 เซนติเมตร และร้อยละ 3.3ไม่ได้ปฏิบัติ 3.3. ในกรณีที่มีต้นยางเสียหายหรือตายหลังการปลูก เกษตรกรร้อยละ 86.1ปลูกซ่อมก่อนหมดฤดูฝน อย่างน้อย 2 เดือน และร้อยละ 13.9ไม่ได้ปฏิบัติ 3.4. เกษตรกรร้อยละ 91.4 ปลูกพืชแซมยาง และร้อยละ 8.6ไม่ได้ปลูก 3.5. เกษตรกรร้อยละ 24.5 ปลูกพืชร่วมยาง และร้อยละ 75.5ไม่ได้ปลูก 3.6. เกษตรกรร้อยละ 52.3 ปลูกไม้กันลม และร้อยละ 47.7ไม่ได้ปลูก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

4.การใส่ปุ๋ย

4.1. เกษตรกรร้อยละ 84.8 ใช้ปุ๋ย สูตร 20 – 10 – 12 และร้อยละ 15.2ไม่ได้ปฏิบัติ 4.2. เกษตรกรร้อยละ 99.3 ใส่ปุ๋ยปีละ 2 ครั้ง คือ ต้นฝนและปลายฝน และร้อยละ 0.7ไม่ได้ปฏิบัติ 4.3. เกษตรกรร้อยละ 37.7 ผสมปุ๋ยใช้เอง และร้อยละ 62.3 ไม่ได้ปฏิบัติ

5. การตัดแต่งกิ่ง

5.1. เกษตรกรร้อยละ 96.4 ตัดแต่งกิ่งในช่วงต้นฤดูฝน และร้อยละ 3.6ไม่ได้ปฏิบัติ 5.2. เกษตรกรร้อยละ 97.4 ที่ตัดกิ่งแขนงอย่างชิดลำตัว ใช้กรรไกร ไม่ได้ใช้มีด และร้อยละ 2.6ไม่ได้ปฏิบัติ 5.3. เกษตรกรร้อยละ 88.7 ใช้บันไดในการตัดแต่งกิ่งต้นยาง และร้อยละ 11.3ไม่ได้ปฏิบัติ 5.4. เกษตรกรร้อยละ 70.9 ที่ใช้ปูนขาว ทาบริเวณที่ตัดทุกครั้ง และร้อยละ 29.1ไม่ได้ปฏิบัติ

6.การกำจัดวัชพืช

เกษตรกรร้อยละ 95.4 กำจัดวัชพืชในพื้นที่ปลูกยางพาราโดยให้ห่างจากโคนต้นยาง 0.5 – 1 เมตร และร้อยละ 4.6ไม่ได้ปฏิบัติ เกษตรกรร้อยละ 79.5 ใช้แรงงานคนถาก และร้อยละ 20.5ไม่ได้ปฏิบัติ เกษตรกรร้อยละ 57.0 ใช้วิธีไถพรวน และร้อยละ 43.0ไม่ได้ปฏิบัติ เกษตรกรร้อยละ 76.2 ใช้สารเคมี และร้อยละ 23.8ไม่ได้ปฏิบัติ เกษตรกรร้อยละ 4.6 ปฏิบัติด้วยวิธีอื่นๆ และร้อยละ 95.4 ไม่ได้ปฏิบัติด้วยวิธีอื่นๆ

7.การปลูกพืชคลุมดิน

เกษตรกรร้อยละ 34.4 ปลูกพืชตระกูลถั่วชนิด ซีรูเลียม และร้อยละ 65.6 ไม่ได้ปลูก เกษตรกรร้อยละ 21.2 ปลูกพืชคลุมดินอื่นๆ และร้อยละ 7.8.8ไม่ได้ปลูก

8.การเตรียมสวนยางในหน้าแล้ง

เกษตรกรร้อยละ 63.6 ที่กำจัดวัชพืชในสวนยางให้ห่างต้นยางมากเป็นพิเศษ และร้อยละ 36.4 ไม่ได้ปฏิบัติ เกษตรกรร้อยละ 78.1 ทำแนวกันไฟรอบแปลงยาง ทำแนวในแปลง ระหว่างแถว และร้อยละ 21.9ไม่ได้ปฏิบัติ เกษตรกรร้อยละ 51.7 ที่ใช้เศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาคลุมโคนยาง และร้อยละ 48.3ไม่ได้ปฏิบัติ เกษตรกรร้อยละ 41.7ตัดแต่งกิ่งเพื่อลดแรงลม และร้อยละ 58.3 ไม่ได้ปฏิบัติ เกษตรกรร้อยละ 38.4 ทาปูนขาว ป้องกันแดดเผา และร้อยละ 61.6ไม่ได้ปฏิบัติ เกษตรกรร้อยละ 17.9 ได้รับผลกระทบจากไฟไหม้ และร้อยละ82.1 ไม่ได้รับผลกระทบ

9.การป้องกันกำจัดโรค

เกษตรกรร้อยละ 39.7 ป้องกันโรคด้วยการไม่ปลูกพืชอาศัยของเชื้อราเป็นพืชแซมยาง และร้อยละ60.3 ไม่ได้ปฏิบัติ เกษตรกรร้อยละ 72.8 กำจัดวัชพืชที่รกๆในหน้าฝน และร้อยละ 27.2 ไม่ได้ปฏิบัติ เกษตรกรร้อยละ 52.3 ใช้สารเคมี และร้อยละ 47.7ไม่ได้ปฏิบัติ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

10.การป้องกันกำจัดแมลงและศัตรูพืช

เกษตรกรร้อยละ 21.2 ใช้สารเคมี ประเภท เอนโดซัลแฟน ราดรอบๆโคน แล้วเอาดินกลบเพื่อป้องกันหนอนทราย และร้อยละ 78.8ไม่ได้ปฏิบัติ เกษตรกรร้อยละ 33.1 ใช้สารเคมีประเภทคลอไฟรีฟอส ไวท์ออยล์ ฉีดพ่น เพื่อป้องกันเพลี้ยหอย และร้อยละ 66.9ไม่ได้ปฏิบัติ เกษตรกรร้อยละ 74.2 ใช้สารเคมีประเภทป้องกันกำจัดปลวกต่างๆราด รอบๆโคนยางเพื่อป้องกันปลวก และร้อยละ 25.8ไม่ได้ปฏิบัติ เกษตรกรร้อยละ 53.6 ใช้วิธีตามแบบชาวบ้านใช้เบ็ดโดยมีเหยื่อล่อเพื่อป้องกันตัวตุ่น และร้อยละ 46.4ไม่ได้ปฏิบัติ

โดยมีรายละเอียดของการปฏิบัติในประเด็นที่กล่าวข้างต้น ดังตารางที่ 29

ตารางที่ 29 การปฏิบัติของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราตามเทคโนโลยีการปลูกยางพารา

n = 151

การปฏิบัติ	จำนวน(ร้อยละ)	
	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
1.การเลือกพื้นที่ปลูกยางพารา		
1.1.ทำการปลูกในพื้นที่ราบ(พื้นที่มีความลาดเอียงไม่เกิน 35 องศา)	147(97.4)	4(2.6)
1.2.กรณีที่ปลูกยางบนเป็นพื้นที่ลาดเอียง เกิน15 องศา ได้มีการทำขั้นบันได หรือปลูกพืชคลุมดิน	79(52.3)	72(47.7)
1.3.ได้ปลูกยางในพื้นที่ไม่มีน้ำท่วมขัง การระบายน้ำและการถ่ายเทอากาศดี	134(88.7)	17(11.3)
1.4.เลือกพื้นที่ปลูก ส่วนใหญ่เป็นดินร่วนเหนียวหรือดินร่วนทราย	140(92.7)	11(7.3)
2. การเตรียมพื้นที่ปลูก		
2.1 ระยะปลูก		
- ที่ราบ ได้วางระยะปลูกไว้ระยะประมาณ 3 x 7 เมตร	148(98.0)	3(2.0)
- ที่ลาดเท ได้วางระยะปลูก ไว้ระยะประมาณ 3x8 เมตร	84(55.6)	67(44.4)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 29 (ต่อ)

n = 151

การปฏิบัติ	จำนวน(ร้อยละ)	
	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
2.2 การเตรียมหลุมปลูก		
2.2.1 มีการขุดหลุม ขนาดของหลุม 50x50x50 เซนติเมตร (กว้างxยาวxลึก)	149(98.7)	2(1.3)
2.2.2 มีการแบ่งดินเป็น2กองคือดินชั้นบนและดินชั้นล่าง ผึ่งแดดไว้ประมาณ 10 วัน	142(94.0)	9(6.0)
2.2.3 หลังจากตากแดด 10 วัน เมื่อดินแห้งแล้ว ย่อยดินชั้นบนใส่รองก้นหลุม	141(93.4)	10(6.6)
2.2.4 ดินชั้นล่างผสมปุ๋ยฟอสเฟต หลุมละ 170 กรัม ปุ๋ยอินทรีย์ 5 ก.ก. แล้วกลบหลุม	126(83.4)	25(16.6)
3. การปลูก		
3.1 ช่วงเวลาที่ได้ทำการปลูกยางพารา คือ ช่วงต้นฤดูฝน	147(97.4)	4(2.6)
3.2 ได้ปลูกโดยให้รอยต่อของตาอยู่เหนือระดับพื้นดินเล็กน้อยประมาณ 3 – 10 เซนติเมตร	146(96.7)	5(3.3)
3.3 ในกรณีที่มีต้นยางเสียหายหรือตายหลังการปลูก ได้มีการซ่อมก่อนหมดฤดูฝน อย่างน้อย 2 เดือน	130(86.1)	21(13.9)
3.4 การปลูกพืชที่ปลูกระหว่างแถวยางในขณะที่ต้นยางมีอายุไม่เกิน 3 ปี หรือพืชแซมยาง	138(91.4)	13(8.6)
3.5 การปลูกพืชที่ปลูกควบคู่กับการปลูกยาง สามารถเจริญเติบโตร่วมกับยางได้โดยไม่ทำให้ผลผลิตลดลง หรือพืชร่วมยาง	37(24.5)	114(75.5)
3.6 การปลูกไม้กันลม	79(52.3)	72(47.7)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 29 (ต่อ)

n = 151

การปฏิบัติ	จำนวน(ร้อยละ)	
	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
4. การใส่ปุ๋ย		
4.1 การใส่ปุ๋ยเพื่อให้เพียงพอกับความต้องการของต้นยางในการสร้างความเจริญเติบโตและให้ผลผลิตสูง ในช่วงต้นยางอายุ 1- 6 ปี คือ สูตร 20 – 10 – 12	128(84.8)	23(15.2)
4.2 ได้ใส่ปุ๋ยปีละ 2 ครั้ง คือ ต้นฝนและปลายฝน (ในขณะที่ใบอยู่ในระยะเพสลาด-แก่)	150(99.3)	1(0.7)
4.3 ปุ๋ยที่นำมาใช้ เป็นปุ๋ยที่เกษตรกรทำเอง ผสมเอง	57(37.7)	94(62.3)
5. การตัดแต่งกิ่ง		
5.1 มีการตัดแต่งกิ่งในช่วงต้นฤดูฝน (หลังจากใส่ปุ๋ย) และปลายฤดูฝน	145(96.0)	6(4)
5.2 มีการตัดกิ่งแขนงอย่างชิดลำตัว ใช้กรรไกร ไม่ได้ใช้มีดสับหรือตัด	147(97.4)	4(2.6)
5.3 ไม่ได้โน้มต้นยางลงมาตัดแต่ง	134(88.7)	17(11.3)
5.4 ใช้ปูนขาว ทาบริเวณที่ตัดทุกครั้ง	107(70.9)	44(29.1)
6.การกำจัดวัชพืช		
6.1 มีการกำจัดวัชพืชในพื้นที่ปลูกยางพาราโดยให้ห่างจากโคนต้นยาง 0.5 – 1 เมตร	144(95.4)	7(4.6)
ด้วยวิธีการ		
-ใช้แรงงานคนถาก	120(79.5)	31(20.5)
- การไถพรวน	86(57.0)	65(43.0)
- การปลูกพืชคลุมดิน	25(16.6)	126(83.4)
- การใช้สารเคมี	115(76.2)	36(23.8)
- อื่นๆ	7(4.6)	144(95.4)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 29 (ต่อ)

n = 151

การปฏิบัติ	จำนวน(ร้อยละ)	
	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
7.การปลูกพืชคลุมดิน		
ชนิดพืช		
- พืชตระกูลถั่วชนิด ซีรูเลียม	52(34.4)	99(65.6)
- อื่นๆ	32(21.2)	119(78.8)
8.การเตรียมสวนยางในหน้าแล้ง		
8.1วิธีการ		
- กำจัดวัชพืชในสวนยางให้ห่างต้นยางมากเป็นพิเศษ	96(63.6)	55(36.4)
- ทำแนวกันไฟรอบแปลงยาง ทำแนวในแปลง ระหว่างแถว	118(78.1)	33(21.9)
- ทำเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาคลุมโคนยาง	78(51.7)	73(48.3)
- ตัดแต่งกิ่งเพื่อลดแรงลม	63(41.7)	88(58.3)
- ทาปูนขาว ป้องกันแดดเผา	58(38.4)	93(61.6)
8.2 สวนที่เคยได้รับความเสียหายจากไฟไหม้	27(17.9)	124(82.1)
9 การป้องกันกำจัดโรคพืช		
วิธีการ		
- ไม่ปลูกพืชอาศัยของเชื้อราเป็นพืชแซมยาง	60(39.7)	91(60.3)
- กำจัดวัชพืชที่รกๆในหน้าฝน	110(72.8)	41(27.2)
- ใช้สารเคมี	79(52.3)	72(47.7)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 29 (ต่อ)

n = 151

การปฏิบัติ	จำนวน(ร้อยละ)	
	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
10.การป้องกันกำจัดศัตรูพืช		
วิธีการ		
- ใช้สารเคมี ประเภท เอนโดซัลแฟน ราดรอบๆโคน แล้วเอาดินกลบเพื่อป้องกันหนอนทราย	32(21.2)	119(78.8)
- ใช้สารเคมีประเภท คลอไพรีฟอส ไวท์ออยล์ ฉีดพ่น เพื่อป้องกันเพลี้ยหอย	50(33.1)	101(66.9)
- ใช้สารเคมีประเภทป้องกันกำจัดปลวกต่างๆราด รอบๆ โคนยางเพื่อป้องกันปลวก	112(74.2)	39(25.8)
- ใช้วิธีตามแบบชาวบ้านใช้เบ็ดโดยมีเหยื่อล่อเพื่อ ป้องกันตัวตุ่น	81(53.6)	70(46.4)

เมื่อนำคะแนนรวมทั้งหมด (31 คะแนน) ที่เกษตรกรยอมรับเทคโนโลยีการปลูกยางพารา ไปปฏิบัติ สามารถจัดระดับการยอมรับเทคโนโลยีการปลูกยางพาราของเกษตรกร ได้เป็น 3 ระดับ ดังตารางที่ 30

ตารางที่ 30 กลุ่มระดับการยอมเทคโนโลยีการปลูกยางพาราของเกษตรกร

n = 151

ระดับการยอมรับเทคโนโลยีการปลูกยางพารา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
น้อย (11 – 17 คะแนน)	2	1.3
ปานกลาง (18 – 24 คะแนน)	96	63.6
มาก (25 – 31 คะแนน)	53	35.1
รวม	151	100.0

คะแนนต่ำสุด คือ 12 คะแนนเฉลี่ย คือ 23.76

คะแนนสูงสุด คือ 31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.21

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากการศึกษาพบว่าเหตุผลที่ทำเกษตรกรนำเทคโนโลยีการปลูกยางพาราไปปฏิบัติได้น้อยมีเหตุผลดังนี้

ข้อที่ 3.5 การปลูกพืชที่ปลูกควบคู่กับการปลูกยาง สามารถเจริญเติบโตร่วมกับยางได้โดยไม่ทำให้ผลผลิตลดลง หรือพืชร่วมยาง มีเกษตรกรนำไปปฏิบัติได้น้อยเพราะว่า เกษตรกรนิยมปลูกพืชแซมยางมากกว่า อีกทั้งพืชร่วมยางอาจจะแย่งอาหารของยางพารา เกษตรกรจึงไม่นิยมปลูก

ข้อที่ 3.6 การปลูกไม้กันลม มีเกษตรกรนำไปปฏิบัติได้น้อยเพราะว่า เกษตรกรยังไม่เห็นความสำคัญของไม้กันลม มีเกษตรกรบางส่วนที่ปลูกไว้เป็นที่แบ่งคั่นระหว่างแปลงของตัวเองกับแปลงผู้อื่นเท่านั้น

ข้อที่ 4.3 ปุ๋ยที่เกษตรกรนำมาใช้ เป็นปุ๋ยที่เกษตรกรทำเอง ผสมเอง มีเกษตรกรนำไปปฏิบัติได้น้อยเพราะว่า หาซื้อแม่ปุ๋ยและส่วนผสมอื่นๆมาทำยาก เพราะพ่อค้าคนกลางจะไม่ยอมขายแม่ปุ๋ยให้ จะขายแต่ปุ๋ยที่ผสมแล้วให้เท่านั้นเพื่อเอากำไร เกษตรกรจึงจำเป็นต้องซื้อมา

ข้อที่ 7 การปลูกพืชคลุมดิน มีเกษตรกรนำไปปฏิบัติได้น้อยเพราะว่า ส่วนใหญ่เกษตรกรปลูกพืชแซมดินอยู่แล้วและไม่รู้ถึงประโยชน์และความสำคัญของพืชคลุมดินอย่างชัดเจน โดยที่กรมพัฒนาที่ดินเคยแจกจ่ายพืชคลุมดินที่ชื่อ ซีลูเลียม อยู่ช่วงหนึ่ง แต่เป็นเพราะว่างบประมาณที่มีจำกัดทำให้มีพืชคลุมดินที่ชื่อ ซีลูเลียม แจกจ่ายให้กับเกษตรกรอย่างไม่ทั่วถึง

ข้อที่ 8 การเตรียมสวนยางในหน้าแล้ง ในวิธีการตัดแต่งกิ่งเพื่อลดแรงลม และทาปูนขาวป้องกันแดดเผา มีเกษตรกรนำไปปฏิบัติได้น้อยเพราะว่า เกษตรกรนิยมทำแนวกันไฟรอบแปลงยาง ทำแนวในแปลงยางระหว่างแถว และกำจัดวัชพืชในสวนยางให้ห่างต้นยางเป็นพิเศษ เกษตรกรคิดว่าได้เตรียมสวนยางในหน้าแล้งเพียงพอ

ข้อที่ 9 การป้องกันกำจัดโรคพืช ในวิธีการไม่ปลูกพืชอาศัยของเชื้อราเป็นพืชแซมยาง มีเกษตรกรนำไปปฏิบัติได้น้อยเพราะว่า เกษตรกรยังไม่มีความรู้และความเข้าใจว่า พืชแซมยางตัวไหน เป็นพืชอาศัยของเชื้อราบ้าง

ข้อที่ 10 การป้องกันกำจัดศัตรูพืช ในวิธีการ ใช้สารเคมีประเภท คลอไฟรีฟอส ไวท์ออยล์ ฉีดพ่น เพื่อป้องกันเพลี้ยหอย และวิธีการใช้สารเคมีประเภท คลอไฟรีฟอส ไวท์ออยล์ ฉีดพ่น เพื่อป้องกันเพลี้ยหอย มีเกษตรกรนำไปปฏิบัติได้น้อยเพราะว่า หนอนทรายและเพลี้ยหอยยังไม่มีระบาดมากนักที่จังหวัดอุตรดิตถ์ แต่ว่าปลวกกับตุ่นมีปริมาณการระบาดที่มากกว่า อีกทั้งความอันตรายนั้นตัวตุ่นจะอันตรายที่สุด เพราะว่าถ้าตุ่นกินรากยางต้นไหน ต้นนั้นก็จะตายทันที ในขณะที่ศัตรูพืชตัวอื่น หากระบาดก็เพียงซื้อสารเคมีมาฉีดพ่นก็รักษาได้ แต่ถ้าเป็นตัวตุ่นมากินที่รากยางต้นไหน ต้นนั้นก็จะตายทันที แก้ไขไม่ได้ ในจังหวัดอุตรดิตถ์จึงมีชาวบ้านรับจ้างจับตุ่นไปกำจัดตัวละ 100 บาท

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตอนที่ 5 ผลวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัญหาอุปสรรคในการปลูกยางพาราและข้อเสนอแนะของเกษตรกรในการนำเทคโนโลยีการปลูกยางพาราไปปฏิบัติ

จากการศึกษาปัญหาอุปสรรคในการปลูกยางพาราของเกษตรกรในการนำเทคโนโลยีการปลูกยางพาราไปปฏิบัติพบว่าเกษตรกรมีปัญหาและอุปสรรคในด้านต่างๆ ดังตารางที่ 31

ตารางที่ 31 ปัญหาอุปสรรคในการปลูกยางพาราของเกษตรกรในการนำเทคโนโลยีการปลูกยางพาราไปปฏิบัติ

n = 151

ประเด็นปัญหา	จำนวนคน/ร้อยละ	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1.พื้นที่ปลูกยางพาราไม่เหมาะสม	29	19.2
2.พื้นที่ปลูกยางพาราไม่อุดมสมบูรณ์	52	34.4
3.ปัญหาเรื่องขาดแคลนน้ำ	73	48.3
4.ปัญหาเรื่องเงินทุน	90	59.6
5.ปัญหาด้านการผลิตเช่นขาดแคลนปุ๋ย ยาฆ่าแมลง	75	49.7
6.ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ความชำนาญด้านการปลูกยางพารา	48	31.8
7.ปัญหาเรื่องแรงงาน	33	21.9
8.ปัญหาเรื่องการลงมือทำวัสดุดูแลยางใช้เองเช่นปุ๋ย	84	55.6
9.ปัญหาเรื่องต้นยางตายนึ่ง	119	78.8
10.ปัญหาด้านการติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมของ สกย.	32	21.2
11.ปัญหาด้านการอบรมมีน้อย	53	35.1
12.ปัญญาด้านการขาดเมล็ดพันธุ์พืชคลุมดิน	68	45.0
13.ปัญหาด้านพืชแซมและพืชร่วม	58	38.4
14.ปัญหาด้านโรคพืช	61	40.4
15.ปัญหาด้านไฟป่า	61	40.4
16.ปัญหาด้านแมลงและศัตรูพืช	54	35.8
17.ปัญหาด้านต้นกล้าข้ามปีโตอย่างชะงักงันไม่โตตามที่กำหนด	73	48.3

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 31 (ต่อ)

n = 151

ประเด็นปัญหา	จำนวนคน/ร้อยละ	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ
18.ปัญหาในการรวมกลุ่มผู้ปลูกยางพารา	25	16.6
19.ปัญหาในด้านการขาดเวลาในการเอาใจใส่ดูแลต้นยาง	44	29.1

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 31 พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 78.8 พบว่ามีปัญหาเรื่องต้นยางตายนึ่ง รองลงมาร้อยละ 59.6 พบว่ามีปัญหาเรื่องเงินทุน ร้อยละ 55.6 พบว่ามีปัญหาเรื่องการลงมือทำวัสดุดูแลยางใช้เองเช่นปุ๋ย ร้อยละ 49.7 พบว่ามีปัญหาด้านการผลิตเช่นขาดแคลนปุ๋ย ยาฆ่าแมลง ร้อยละ 48.3 พบว่ามีปัญหาเรื่องขาดแคลนน้ำ และปัญหาเรื่องต้นกล้าข้ามปีโตอย่างชะงักงันไม่โตตามที่กำหนด

ข้อเสนอแนะจากเกษตรกรต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับส่งเสริมการปลูกยางพารา

จากการศึกษาข้อเสนอแนะของเกษตรกรต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับส่งเสริมการปลูกยางพารา เกษตรกรมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. เกษตรกรมีความต้องการให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ปล่อยเงินกู้ยืมสำหรับเกษตรกรจนกว่าจะได้มีการกรีดยาง เพราะปัจจุบันเกษตรกรยังไม่มีรายได้จากการสวนยาง และรายได้ของเกษตรกรที่มีอยู่ตอนนี้ก็มีอยู่อย่างจำกัด จะลงทุนดูแลบำรุงรักษาสวนยางได้ยาก

2. เกษตรกรมีความต้องการให้กรมวิชาการเกษตรสนับสนุนเรื่องของเมล็ดพันธ์พืชคลุมดิน พืชคลุมดินที่ชื่อ เซลูเลียมในบางที่ก็มีมาก แต่ในบางที่ก็ไม่มีเลย อยากให้มีการแจกจ่ายให้เท่าเทียมกันทุกที่ถ้วนหน้า

3. เนื่องจากความแห้งแล้งในพื้นที่จังหวัดอุตรดิตถ์เป็นที่ยอมรับว่าจังหวัดอุตรดิตถ์เป็นจังหวัดที่ความแห้งแล้งมากจังหวัดหนึ่งในประเทศไทย จึงต้องความช่วยเหลือในเรื่องของการขุดบ่อขุดสระเพื่อการชลประทาน ในการดูแลรักษาต้นยางและกิจกรรมทางการเกษตรอื่นๆ

4. เกษตรกรต้องการให้มีการอบรมและเจ้าหน้าที่ของสกย.เข้ามาเยี่ยมเยียนให้กำลังใจ ให้ความรู้บ่อยขึ้น และอยากให้มีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่สกย.ได้ง่ายขึ้นกว่านี้ ในบางเรื่องที่เกษตรกรขาดความรู้ขาดความเข้าใจอยากให้เจ้าหน้าที่ลงมาอบรมให้มากขึ้น

5. เกษตรกรเล็งเห็นว่าควรมีการเปิดโครงการสนับสนุนให้มีปลูกยางพาราเพิ่มขึ้นอีกและให้มีการให้ความรู้แก่ผู้ที่สนใจอย่างต่อเนื่อง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

6. เกษตรกรยังขาดความมั่นใจเรื่องตลาดรองรับยางพารา อยากให้เจ้าหน้าที่มาชี้แจงเพื่อความเข้าใจและให้ความมั่นใจมากขึ้น

7. เนื่องจากต้นยางตายนึ่งเป็นจำนวนมาก แต่ยังขาดเจ้าหน้าที่เข้าทำการแก้ไขได้อย่างทันทีทันใด จึงวอนขอเจ้าหน้าที่นำต้นยางมาปลูกซ่อมให้แก่เกษตรกรโดยเร็วที่สุด

8. เกษตรกรบางรายยังไม่มั่นใจในความรู้ และอยากได้ความรู้ทางวิชาการเพิ่มเติมในเรื่องของการบำรุงรักษาต้นยาง ว่าจะทำอย่างจึงจะทำให้ได้ผลผลิตที่ดีและมีประสิทธิภาพ

9. ความรู้เกี่ยวกับการทำปุ๋ยใช้เองนั้น เป็นความรู้ที่ดี แต่ว่ายังขาดแคลนวัสดุในท้องถิ่นที่จะนำมาใช้จึงต้องการความช่วยเหลือและแนะนำจากเจ้าหน้าที่ หรือไม่ก็ต้องการให้เจ้าหน้าที่ได้มีการแจกจ่ายปุ๋ยที่เหมาะสมให้กับเกษตรกร เพราะในพื้นที่หาสูตรที่เหมาะสมไม่ได้ รวมทั้งต้องการความรู้เรื่องสารป้องกันกำจัดแมลงและศัตรูพืชที่เหมาะสมกับโรคและสถานการณ์นั้น

10. เกษตรกรมีความอยากจะให้มีการจัดไปทัศนศึกษาสวนยางพาราของเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จในการปลูกยางรุ่นแรกๆของภาคเหนือ เพื่อนำมาปรับใช้กับสวนยางพาราของตน

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับการปฏิบัติตามเทคโนโลยีการปลูกยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดอุตรดิตถ์

การศึกษาครั้งนี้ ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระหลายตัวว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีความสัมพันธ์ในทิศทางใด (เชิงบวกหรือเชิงลบ) กับตัวแปรตามและมีระดับความสัมพันธ์กับตัวแปรตามมากน้อยเพียงใด การวิเคราะห์ครั้งนี้ใช้ตัวแปรอิสระทั้งหมด 14ตัวแปร โดยแบ่งกลุ่มเป็นปัจจัยหลัก 3 ปัจจัย คือ 1.ปัจจัยด้านสภาพทางสังคม และเศรษฐกิจของเกษตรกร ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 1.1 เพศ 1.2 อายุ 1.3 ระดับการศึกษา 1.4 แหล่งเงินทุน 1.5 จำนวนแรงงาน 1.6 ขนาดพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด 1.7 รายได้จากการประกอบอาชีพอื่นๆ 1.8 รายจ่ายในการลงทุนทำสวนยางพาราในแต่ละปี 1.9 การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร 1.10 จำนวนการเข้ารับฝึกอบรม 1.11 จำนวนการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมของสกย. 1.12 สถานภาพการเป็นผู้นำทางสังคม 2.ปัจจัยด้านความรู้ของเกษตรกรเกี่ยวกับเทคโนโลยีการปลูกยางพารา 3.ปัจจัยด้านทัศนคติของเกษตรกรต่อเทคโนโลยีการปลูกยางพารา

ส่วนตัวแปรตาม คือ ระดับการยอมรับของเกษตรกรต่อเทคโนโลยีการปลูกยางพารา เป็นค่าตัวเลขที่ได้มาจากคะแนนของการปฏิบัติตามเทคโนโลยีการปลูกยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดอุตรดิตถ์แต่ละรายที่มี 10 ประเด็นหลักได้แก่ การเลือกพื้นที่ปลูกยางพารา การเตรียมพื้นที่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ปลูก การปลูก การใส่ปุ๋ย การตัดแต่งกิ่ง การกำจัดวัชพืช การปลูกพืชคลุมดิน การเตรียมสวนยางในหน้าแล้ง การป้องกันกำจัดโรคพืช การป้องกันกำจัดศัตรูพืช

ผลการวิเคราะห์เบื้องต้นเกี่ยวกับตัวแปรที่นำเข้าสมการ พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่เป็น เพศชาย อายุเฉลี่ย 47.31 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีแหล่งเงินทุนจำนวน 2 แหล่ง มีขนาดพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมดเฉลี่ย 32.44 ไร่ มีจำนวนแรงงานเฉลี่ย 3.62 คน มีรายได้จากการประกอบอาชีพอื่นๆเฉลี่ย 87,715.09 บาท/ปี มีรายจ่ายในการลงทุนทำสวนยางพาราเฉลี่ย 12,416.88 บาท/ปี ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจากแหล่งต่างๆโดยเฉลี่ย 2.68 แหล่ง จำนวนครั้งของการเข้ารับการฝึกอบรมเฉลี่ย 4.32 ครั้ง/ปี จำนวนครั้งของการติดต่อกับเจ้าหน้าที่เฉลี่ย 3.38 ครั้ง/ปี เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ได้มีสถานภาพการเป็นผู้นำทางสังคม มีระดับความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีการปลูกยางพาราในระดับที่ปานกลาง และมีทัศนคติอยู่ในระดับที่เห็นด้วยอย่างยิ่งต่อเทคโนโลยีการปลูกยางพารา และพบว่าเกษตรกรมีการยอมรับเทคโนโลยีการปลูกยางพาราอยู่ในระดับปานกลาง ดังตารางที่ 32

ตารางที่ 32 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์

ตัวแปรอิสระ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. เพศ (ชาย/หญิง)	0.51	0.50
2. อายุ (ปี)	47.31	9.95
3. ระดับการศึกษา	3.46	1.53
4 จำนวนแหล่งเงินทุน (แหล่ง)	2.03	0.78
5. ขนาดพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด (ไร่)	32.44	22.11
6. จำนวนแรงงาน (คน)	3.62	3.26
7. รายได้จากการประกอบอาชีพอื่นๆ (บาท/ปี)	87,715.09	89,412.62
8. รายจ่ายในการลงทุนทำสวนยางพารา(บาท/ปี)	12,416.88	19,635.20
9. จำนวนแหล่งการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร (แห่ง)	2.68	1.21
10.จำนวนครั้งของการเข้ารับฝึกอบรม (ครั้ง)	4.32	2.11
11.จำนวนครั้งของการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ (ครั้ง)	3.38	1.78
12. สภานภาพการเป็นผู้นำทางสังคม	0.38	0.48
13.ความรู้ของเกษตรกรเกี่ยวกับเทคโนโลยีการปลูกยางพารา	11.84	1.89

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 32 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
14.ทัศนคติของเกษตรกรต่อเทคโนโลยีการปลูกยางพารา	4.23	0.37
15. การยอมรับของเกษตรกรต่อเทคโนโลยีการปลูกยางพารา	23.76	3.21

เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละคู่พบว่าไม่มีตัวแปรอิสระคู่ใดที่มีความสัมพันธ์กันสูงกว่า 0.80 ที่จะก่อเกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันเอง (Multicollinearity) อันเป็นการละเมิดข้อสมมุติฐานที่กำกับเทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยพหุ (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ 2540: 70 - 114) รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 33 โดยผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้กับตัวแปรต่างๆดังต่อไปนี้

$$Y = a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 + b_5x_5 + b_6x_6 + b_7x_7 + b_8x_8 + b_9x_9 + b_{10}x_{10} + b_{11}x_{11} + b_{12}x_{12} + b_{13}x_{13} + b_{14}x_{14}$$

ตัวแปรตาม Y = การยอมรับเทคโนโลยีการปลูกยางพาราของเกษตรกร

ตัวแปรอิสระ
x_1 = เพศ
x_2 = อายุ
x_3 = ระดับการศึกษา
x_4 = จำนวนแหล่งเงินทุน
x_5 = ขนาดพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด
x_6 = จำนวนแรงงาน
x_7 = รายได้จากการประกอบอาชีพอื่นๆ
x_8 = รายจ่ายในการลงทุนทำสวนยางพาราในแต่ละปี
x_9 = จำนวนแหล่งการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
x_{10} = จำนวนครั้งของการได้เข้ารับการฝึกอบรม
x_{11} = จำนวนครั้งของการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมของ สกย.
x_{12} = สภานภาพการเป็นผู้นำทางสังคม
x_{13} = ความรู้เรื่องเทคโนโลยีการปลูกยางพารา
x_{14} = ทัศนคติต่อเทคโนโลยีการปลูกยางพารา

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 33 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ถดถอยพหุเมื่อตัวแปรตาม คือ ระดับการยอมรับของเกษตรกรในจังหวัดอุตรดิตถ์ต่อเทคโนโลยีการปลูกยางพารา (Y)

ตัวแปร	Y	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	X_6	X_7	X_8	X_9	X_{10}	X_{11}	X_{12}	X_{13}	X_{14}
Y	1.000	-0.054	0.098	-0.082	-0.052	0.136	-0.042	0.124	0.190	-0.051	-0.011	0.098	0.095	0.003	0.247
X_1		1.000	0.307	-0.114	0.186	0.141	0.192	0.122	0.045	-0.028	-0.088	0.000	-0.084	-0.071	0.009
X_2			1.000	-0.353	0.044	0.115	0.061	-0.088	0.087	-0.139	0.009	-0.064	-0.070	-0.081	0.055
X_3				1.000	-0.071	0.222	0.121	0.246	0.308	0.196	0.044	-0.114	0.062	0.084	0.013
X_4					1.000	0.103	0.165	0.021	0.130	-0.001	0.073	0.104	-0.180	-0.003	-0.039
X_5						1.000	0.556	0.625	0.439	0.146	0.045	-0.038	0.075	0.064	0.058
X_6							1.000	0.429	0.317	0.070	-0.054	-0.125	-0.015	0.073	0.114
X_7								1.000	0.353	0.110	-0.003	-0.065	-0.036	0.068	0.111
X_8									1.000	0.140	0.210	0.045	0.031	0.037	0.159
X_9										1.000	0.144	0.047	0.001	0.020	0.103
X_{10}											1.000	0.512	-0.003	-0.022	0.069
X_{11}												1.000	0.111	-0.014	0.030
X_{12}													1.000	-0.020	-0.097
X_{13}														1.000	0.097
X_{14}															1.000

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุโดยนำตัวแปรอิสระทั้ง 14 ตัว ไปเข้าในสมการแล้วคำนวณโดยใช้วิธีปกติ (Enter) ปรากฏว่าได้ค่า F = 2.067 ; Sig = 0.002 หมายความว่า มีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามในรูปเชิงเส้น เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจเชิงพหุ (Multiple Coefficient of Determination,R^2) ปรากฏว่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.225 หมายความว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายผันแปร (การเปลี่ยนแปลง) ของตัวแปรตาม (ระดับการยอมรับเทคโนโลยีการปลูกยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดอุตรดิตถ์) ได้ร้อยละ 22.5 ในบรรดาตัวแปรอิสระทั้ง 14 ตัวแปร มีตัวแปรจำนวน 3 ตัวแปร ที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หรือต่ำกว่า ได้แก่ 1)จำนวนแรงงาน 2)รายจ่ายในการลงทุนทำสวนยางพาราในแต่ละปี 3)ทัศนคติของเกษตรกรต่อเทคโนโลยีการปลูกยางพารา โดยตัวแปรที่มีผลในเชิงบวกได้แก่ รายจ่ายในการทำสวนยางพาราในแต่ละปี ทัศนคติของเกษตรกรต่อเทคโนโลยีการปลูกยางพารา ส่วนตัวแปรที่มีผลในเชิงลบ คือ จำนวนแรงงาน รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 33 ซึ่งตัวแปรทั้งหมดที่นำมาวิเคราะห์ สามารถเขียนเป็นสมการถดถอยพหุ ได้ดังนี้

$$Y = \underset{(4.118)}{15.911} \underset{(-1.106)}{- 0.605X_1} \underset{(0.601)}{+ 0.018X_2} \underset{(-1.511)}{- 0.292X_3} \underset{(-0.413)}{- 0.141X_4}$$

$$\underset{(1.258)}{+ 0.021X_5} \underset{(-2.070)*}{- 0.198X_6} \underset{(0.899)}{+ 3.398E\text{-}06X_7} \underset{(2.087)*}{+ 3.228E\text{-}05X_8}$$

$$\underset{(-0.919)}{- 0.197X_9} \underset{(-1.483)}{- 0.213X_{10}} \underset{(1.321)}{+ 0.225\ X_{11}} \underset{(1.047)}{+ 0.564X_{12}}$$

$$\underset{(-0.226)}{- 0.031X_{13}} \underset{(3.006)\ **}{+ 2.083X_{14}}$$

* Significance ของสถิติทดสอบ t $\leq$ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 34 การวิเคราะห์ถดถอยพหุ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับการยอมรับเทคโนโลยีการปลูกยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดอุตรดิตถ์

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย(b)	t	Sig
1. เพศ	- 0.605	-1.106	0.271
2. อายุ	0.018	0.601	0.549
3. ระดับการศึกษา	- 0.292	-1.511	0.133
4 จำนวนแหล่งเงินทุน	- 0.141	- 0.413	0.680
5. ขนาดพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด	0.021	1.258	0.210
6. จำนวนแรงงาน	- 0.198	-2.070	0.040*
7. รายได้จากการประกอบอาชีพอื่นๆ	3.398E-06	0.899	0.370
8. รายจ่ายในการลงทุนทำสวนยางพารา	3.228E-05	2.087	0.039*
9. จำนวนแหล่งการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	- 0.197	- 0.919	0.360
10.จำนวนครั้งของการเข้ารับฝึกอบรม	- 0.213	- 1.483	0.140
11.จำนวนครั้งของการติดต่อกับเจ้าหน้าที่	0.225	1.321	0.189
12. สภานภาพการเป็นผู้นำทางสังคม	0.564	1.047	0.297
13.ความรู้ของเกษตรกรเกี่ยวกับเทคโนโลยีการปลูกยางพารา	- 0.031	- 0.226	0.822
14.ทัศนคติของเกษตรกรต่อเทคโนโลยีการปลูกยางพารา	2.083	3.006	0.003**
15. ค่าคงที่	15.911	4.118	0.000
R^2 = 0.225 SEE = 2.98455 F = 2.067 Sig. of F = 0.002			

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

การพิสูจน์สมมติฐาน

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุในตารางที่ 34 สรุปได้ว่ามีตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม (ระดับการยอมรับเทคโนโลยีการปลูกยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดอุตรดิตถ์) จึงพิสูจน์สมมติฐานได้ว่า มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับเทคโนโลยีการปลูกยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดอุตรดิตถ์ ซึ่งปัจจัยดังกล่าวได้แก่ จำนวนแรงงาน รายจ่ายในการลงทุนทำสวนยางพาราในแต่ละปี ทัศนคติของเกษตรกรต่อเทคโนโลยีการปลูกยางพารา โดยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับการยอมรับเทคโนโลยีการปลูกยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดอุตรดิตถ์ได้แก่ รายจ่ายในการลงทุนทำสวนยางพาราในแต่ละปี ทัศนคติของเกษตรกรต่อเทคโนโลยีการปลูกยางพารา ส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงลบคือ จำนวนแรงงาน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved